

Podle toho zdá se, že ani závěrečný odstavec článku dr. Pošvy není oprávněn. JUDr. Bohumil Dymeš.

D E N Í K.

O kombinované dopravě po železnici a vodách vnitrozemských promluvil ve schůzi Právnické jednoty dne 17. března t. r. přednosta komerční sekce v ministerstvu železnic dr. L a n k á š. Thema, jež, jsouc zajímavou i po teoretické stránce dopravně-právní, má velikou praktickou důležitost pro náš obchod vzhledem k významu Labe a Dunaje pro naši zahraniční dopravu. Navázav na porady zvláštního výboru pro kombinovanou přepravu, zřízeného u dopravní organizace Společnosti národů, jimž předsedal, dovodil přednášející, jaké překážky se v cestě kladou zavedení dokonalé kombinované přepravy s jednotným tarifem a jednotným přepravním dokumentem.

Otázka jednotného přepravního dokumentu souvisí s úpravou dispozičního práva se zbožím během dopravy, která opět dotýká se samého kořene zvláštní povahy přepravní smlouvy, jakožto námezdní smlouvy o vykonání díla s modalitou smlouvy ve prospěch třetího. Dispozice se zbožím jest upravena různým způsobem u přepravy železniční a vodní. Kdežto železniční nákladní list jest jen průvodním papírem důkazním, jest nakladací list (konossement) u vodní dopravy papírem, představujícím zboží, umožňujícím, je-li vystaven na řád, »obchodní transakce se zbožím i během dopravy« a dávajícím volnou dispozici se zbožím tomu, na jehož jméno je indossován. Měla-li by kombinovaná přeprava přinést obchodu plný prospěch, bylo by nutno, aby jednotný přepravní dokument tam zavedený měl povahu konnossementu. Duplikát nákladního listu v přepravě železniční jest nedostatečným surogátem zcizitelného papíru; úprava kombinované přepravy s jedním přepravním dokumentem mohla by se případně státi východiskem modernější úpravy otázky dispozičního práva i v čisté přepravě železniční.

Další obtíží při kombinované přepravě jest otázka tarifní vzhledem k různé její úpravě u každého z obou prostředků dopravních. Překážky nezdají se však nepřekonatelnými, zejména pokud by šlo o dopravu rychlozboží.

Pokud jde o ručení ze smlouvy dopravní, předpokládala by dokonalá kombinovaná přeprava železničně-vodní vytvoření dopravního společenství se solidárním ručením, neboť hlavní výhoda takovéto přepravy má právě tkvít v tom, aby oprávněný příkazce mohl uplatňovati své nároky pro nesplnění celkové smlouvy dopravní, aniž by se musel starati o to, kde se fakt škodu způsobivší udál. Takovéto společenství, pro něž jsou ostatně dány předpoklady v ustanovení čl. 401 obch. z., předpokládá jednotnou úpravu dnes se různícího stupně ručení železnice se strany jedné a paroplavby na Labi a Vltavě se strany druhé. Onen dopravní prostředek, který by převzal přísnější ručení, tedy paroplavba říční, musil by ovšem naléztí úhradu v premii za povinné pojištění. V každém případě zdá se, že by zavedení fakultativní kombinované přepravy na železnici a vodách vnitrozemských bylo ku prospěchu mezinárodního obchodu a bylo by uvítati, kdyby Československo se stalo průkopníkem pokroku na tomto poli dopravním.

Může býti ve sporu o otcovství matka nucena, aby se podrobila krevní zkoušce? V poslední době užívá praxe stále častěji zkoušky krve ve sporech o otcovství, již možno, jak známo, v některých případech (asi v 10%) vyloučiti otcovství určitého muže k dítěti (sr. Právník 1926, str. 175, 496). Naskýtá se přirozeně otázka, zda matka, která bude ve sporu pravidelně svědkyní, může býti nucena, aby se podrobila krevní zkoušce, která může přivoditi výsledek, žalujícímu dítěti nepříznivý. Touto otázkou se zabývá dr. Grňa v »Hovorně« Přehledu rozhodnutí ze všech oborů právních a dovozuje, že taková povinnost tu je. Soudí tak podle analogie předpisů c. ř. s., které nutí třetí osoby k určitým povinnostem v zájmu vypátrání materiální pravdy. Zejména se dovolává ustanovení § 308 c. ř. s., jehož analogické užití (předložení listiny společné pro dokazovatele a třetí osobu!) je nepochybně velmi odvážné. Nestací odkaz na § 7 o. z.; §§-y 308 násl. c. ř. s. určují hranici státní moci, do jaké míry může svoboda osob třetích býti omezena a co od nich může býti požadováno k vypátrání pravdy. Pohlížíme-li takto na uvedená ustanovení, musíme prohlásiti »analogii« v té míře, jak se jí pisatel dovolává, že nepřípustnou. Neboť při zkoušce krevní nejde jen o vydání věci, kterou má třetí osoba v držení, jde též o operaci, byť i nepatrnou a snad bezbolestnou, tedy o zásah v osobní svobodu, jenž by vyžadoval zvláštního a výslovného zákonného zmocnění. Poněvadž však takového ustanovení platné právo ne-